

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی معنادرمانی به شیوه گروهی بر احساس تنهایی و اضطراب مرگ سالمندان مقیم آسایشگاه

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

شیما عراقیان - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

مهدی بکاییان - کارشناس ارشد روانپرستاری عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی نیشابور

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: یکی از رویدادهای مهم دوران زندگی سالمندی است. سالمندی مرحله خاصی از زندگی انسان است. در قرن اخیر به لحاظ پیشرفتهای اجتماعی، اقتصادی، بهداشتی- درمانی و... هم از میزان مرگ و میر کاسته شده است و هم بر طول عمر افراد افزوده شده است، در نتیجه شمار سالمندان در کشورهای مختلف جهان افزایش یافته است و سهم در خور توجهی در ترکیب جمعیتی کشورهای مختلف پیدا کرده است و به همین خاطر نقش و اهمیت اجتماعی آنان در جامعه افزون تر شده است (اردبیلی، 1379). روش: نمونه آماری این پژوهش شامل 20 نفر از سالمندان زن و مرد مقیم سرای سالمندان سلامتی شهر مشهد در سال 92-93 بود که از جامعه آماری فوق به صورت نمونهگیری در دسترس و داوطلبانه برای شرکت در طرح انتخاب شدند و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. ابزار مورد استفاده، مقیاس تجدیدنظر شده احساس تنهایی (UCLA) راسل، پیلاوا کرتونا (1980) و مقیاس اضطراب مرگ (DAS) تمپلر (1970) بوده است و برای تحلیل نتایج از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد بین دو گروه آزمایش و کنترل در مقیاس احساس تنهایی و اضطراب مرگ تفاوت معنی داری وجود داشت. ($p < 5\%$) بطوریکه سالمندانی که برای آنان جلسات معنادرمانی برگزار گردید در مقایسه با گروه کنترل احساس تنهایی و اضطراب مرگ کمتری را تجربه می نمودند. نتیجه گیری: به نظر میرسد که آموزش گروهی معنادرمانی بر کاهش احساس تنهایی و اضطراب مرگ سالمندان مقیم آسایشگاه تاثیرگذار باشد.

کلمات کلیدی:

معنادرمانی، احساس تنهایی، اضطراب مرگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/854140>

